

Anonimizuota versija

Vertimas

C-798/23 - 1

Byla C-798/23 [Abbotly]ⁱ

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2023 m. gruodžio 21 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Supreme Court (Aukščiausiasis Teismas, Airija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. gruodžio 21 d.

Pareiškėjas:

Minister for Justice (teisingumo ministras, Airija)

Atsakovas:

SH

SUPREME COURT

S:AP:IE:2022:000116

<...> [teismo sudėtis]

<...>

[nacionaliniame teisme nagrinėjamos bylos numeris ir pavadinimas]

2023 M. GRUODŽIO 21 D. NUTARTIS

DĖL PRAŠYMO PRIIMTI PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ PATEIKIMO

EUROPOS SAJUNGOS TEISINGUMO TEISMUI PAGAL

ⁱ Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

SUTARTIES 267 STRAIPSNĮ

2022 m. lapkričio 4 d. pareiškėjo pateiktas apeliacinis skundas dėl 2022 m. liepos 27 d. *High Court* (Aukštasis teismas, Airija <...> [*High Court* teisėjo vardas ir pavardė]) sprendimo ir nutarties, kuriais buvo atsisakyta perduoti atsakovą Latvijos Respublikai pagal 2021 m. vasario 26 d. arešto orderį, ir kuriuo prašoma priimti nutartį dėl minėto sprendimo ir nutarties panaikinimo remiantis šiame apeliaciniame skunde nurodytais pagrindais, kurį šis teismas nagrinėjo 2023 m. gegužės 11 d.,

kurį gavus ir susipažinus su šio teismo 2023 m. sausio 19 d. nutartimi leisti pateikti apeliacinį skundą dėl minėtos nutarties <...>

NUTARTA, kad byloje reikia priimti sprendimą

ir <...> sprendimas joje turi būti priimtas 2023 m. gruodžio 14 d. <...>

Atrodo, kad faktinės aplinkybės ir atlikti procesiniai veiksmai yra nurodyti prie šio prašymo pridėtoje nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą.

Be to, šiam teismui atrodo, kad sprendžiant šalių ginčus dėl šio prašymo kyla klausimų dėl Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR, iš dalies pakeisto Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, 4a straipsnyje vartojamos sąvokos „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“ reikšmės ir taikymo srities.

TEISMAS NUTARIA PATEIKTI Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį šiuos nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodytus klausimus:

1. Ar tais atvejais, kai asmenį prašoma perduoti siekiant vykdyti jam skirtą laisvės atėmimo bausmę už anksčiau jam paskirtos policijos priežiūros bausmės atlikimo sąlygų pažeidimą, jeigu šią laisvės atėmimo bausmę paskyręs teismas turėjo diskreciją nuspręsti, ar skirti laisvės atėmimo bausmę (nors neturėjo diskrecijos nuspręsti dėl bausmės trukmės, jeigu ji būtų paskirta), procesas, per kurį skiriama ši laisvės atėmimo bausmė, yra „teismo nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“, kaip tai suprantama pagal Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4a straipsnio 1 dalį, dalis?

2. Ar sprendimas pakeisti policijos priežiūros bausmę į laisvės atėmimo bausmę esant 1 klausime nurodytoms aplinkybėms buvo toks, kuriuo buvo siekiama pakeisti prašomam perduoti asmeniui anksčiau paskirtos bausmės, konkrečiai – policijos priežiūros bausmės, kuri buvo jam anksčiau paskirtos bausmės dalis, pobūdį ir (arba) dydį, ir dėl to jis pateko į Sprendimo *Ardic* 77 punkte nurodytos išimties taikymo sritį?

IR NUTARIA sustabdyti <...> šio apeliacinio skundo nagrinėjimą, kol <...> Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priims prejudicinį sprendimą dėl pateiktų klausimų <...>.

<...> [vardas ir pavardė]

TEISMO KANCLERIO PAVADUOTOJAS

<...> [vardas ir pavardė]

TEISMO PIRMININKAS

Priimta 2023 m. gruodžio 21 d.

AN CHUIRT UACHTARACH

SUPREME COURT

S:AP:IE:2022:00116

[2023] IESC 37

<...> [teismo sudėtis]

<...>

<...> [dar kartą nurodytos šalys]

2023 m. gruodžio 14 d. nutartis dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą

Ivadas

- 1 *Supreme Court* nutarė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui (toliau – Teisingumo Teismas) du klausimus dėl Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR, iš dalies pakeisto Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR (toliau – pagrindų sprendimas), 4a straipsnyje vartojamos sąvokos „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“ reikšmės ir taikymo srities. Šis 4a straipsnio aspektas išnagrinėtas daugelyje Teisingumo Teismo sprendimų, įskaitant naujausią Teisingumo Teismo sprendimą sujungtose bylose C-514/21 ir C-515/21, ECLI:EU:C:2023:235 (toliau – Sprendimas *LU*).

Faktinės aplinkybės

- 2 2014 m. Valmieros ir Jekabpilio apylinkės teismai nuteisė SH (toliau – atsakovas) už dvi nusikalstamas veikas ir už kiekvieną iš jų skyrė laisvės atėmimo bausmę ir tam tikrą „policijos priežiūros“ laikotarpį. 2015 m. spalio 27 d. šios bausmės buvo subendrintos ir paskirta bendra ketverių metų ir devynių mėnesių laisvės atėmimo bausmė bei trejų metų policijos priežiūra.
- 3 Policijos priežiūra „yra papildoma bausmė, kurią teismas gali skirti kaip privalomą priemonę, kad būtų stebimas iš laisvės atėmimo vietos paleisto asmens elgesys ir tam asmeniui galėtų būti taikomi policijos įstaigos nustatyti apribojimai“ (Latvijos baudžiamojo įstatymo 45 straipsnis). Policijos priežiūros laikotarpis prasideda atlikus laisvės atėmimo bausmę.
- 4 Įkalinimo įstaigoje SH buvo žodžiu ir raštu informuotas, kad jam nustatyta policijos priežiūros sąlyga – įpareigojimas per tris darbo dienas nuo paleidimo iš įkalinimo įstaigos (buvo numatyta jį paleisti 2019 m. rugpjūčio 22 d.) atvykti į Jekabpilio policijos nuovadą (esančią jo gyvenamosios vietos teritorijoje). Jis taip pat buvo informuotas, kad, jam neįvykdžius reikalavimo atvykti į policijos nuovadą, gali būti skirta administracinė nuobauda pagal Latvijos administracinių nusižengimų kodekso 177 straipsnį. Jis pasirašė rašytinio pranešimo kopiją, taip patvirtindamas, kad jį suprato.
- 5 SH buvo laiku paleistas iš įkalinimo įstaigos, bet į Jekabpilio policijos nuovadą neatvyko. Dėl to 2020 m. gegužės 11 d. ir 2020 m. gegužės 27 d. Žiemgalos apylinkės teismas jį pripažino kaltu dėl 177 straipsnyje numatyto „administracinio nusižengimo“ ir jam skyrė, atitinkamai, 30 EUR ir 40 EUR baudas.
- 6 Latvijos teisėje numatyta, kad jeigu asmuo, kuriam taikoma policijos priežiūra, piktybiškai pažeidžia jos sąlygas, teismas „gali pakeisti papildomą bausmę, kuri dar nėra atlikta, laisvės atėmimo bausme, dvi policijos priežiūros dienas skaičiuodamas kaip vieną laisvės atėmimo dieną“. Piktybinis pažeidimas konstatuojamas, jeigu asmuo už tokį pažeidimą buvo baustas administracine tvarka du kartus per vieną metų laikotarpį (Latvijos baudžiamojo įstatymo 45 straipsnio 5 ir 6 dalys). Tokios nutarties priimti neprivaloma net ir tuo atveju, kai konstatuojamas piktybinis pažeidimas:

„Jeigu yra svarbių aplinkybių (jeigu yra aplinkybių, pateisinančių nuteistojo vengimą atlikti bausmę), teismas turi galimybę atmesti prašymą.“

(Žr. 2022 m. kovo 17 d. Žiemgalos apylinkės teismo raštą.)
- 7 2020 m. birželio mėn. Jekabpilio policijos nuovados Viešosios tvarkos policijos skyrius pateikė prašymą Žiemgalos apylinkės teismui pakeisti likusį SH skirtą policijos priežiūros laikotarpį „laisvės atėmimu“. 2020 m. birželio 25 d. į SH nurodytą gyvenamąją vietą Jekabpilyje registruotu paštu buvo išsiųstas teismo šaukimas. Šis teismo šaukimas nebuvo įteiktas ir 2020 m. liepos 31 d. buvo grąžintas.

- 8 2020 m. rugpjūčio 19 d. Žiemgalos apylinkės teisme įvyko teismo posėdis. SH neatvyko ir posėdis įvyko jam nedalyvaujant. Tą dieną teismas priėmė rašytinę nutartį dėl likusio policijos priežiūros laikotarpio – dvejų metų ir dviejų dienų – pakeitimo vienerių metų ir vienos dienos laisvės atėmimo bausme pagal Baudžiamojo įstatymo 45 straipsnio 5 dalyje nustatytą santykį 2:1.
- 9 Teismo nutarties nuorašas buvo išsiųstas SH, tačiau buvo gražintas jo neįteikus. SH galėjo apskusti šią nutartį Žiemgalos apylinkės teismui, tačiau tokio skundo nepateikė.
- 10 2021 m. vasario 26 d. buvo išduotas Europos arešto orderis (toliau – EAO), siekiant įvykdyti 2020 m. rugpjūčio 19 d. Žiemgalos apylinkės teismo SH paskirtą laisvės atėmimo bausmę.

Šaliu argumentai

- 11 Pagrindinis *Minister for Justice and Equality* (teisingumo ir lygybės ministras, toliau – ministras) argumentas buvo tai, kad 4a straipsnyje ir *European Arrest Warrant Act 2003* (2003 m. Europos arešto orderio įstatymas, toliau – 2003 m. įstatymas) 45 straipsnyje, kuriuo 4a straipsnio nuostatos perkeltos į Airijos teisę, nustatyta, jog atsisakyti perduoti asmenį galima tik tuo atveju, kai „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“, vyko nedalyvaujant prašomam perduoti asmeniui ir nebuvo įvykdytos kitos 4a straipsnio sąlygos. Buvo teigiama, kad nagrinėjamu atveju nebuvo jokio „teismo nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“, nedalyvaujant SH, nes 2020 m. rugpjūčio 19 d. įvykęs Žiemgalos apylinkės teismo posėdis nebuvo „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“, kaip tai suprantama pagal 4a straipsnį. Buvo pažymėta, kad jeigu procesas arba teismo posėdis nėra „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“, 4a straipsnis ir 45 straipsnis netaikomi ir jais negali būti grindžiamas atsisakymas perduoti asmenį.
- 12 Neginčijama, kad SH nedalyvavo ir jam nebuvo atstovaujama 2020 m. rugpjūčio 19 d. posėdyje, tačiau kyla klausimas, ar tą dieną įvykęs teismo posėdis yra „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“. Ministras nurodė Sprendimą *Ardic* (C-571/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:1026, toliau – Sprendimas *Ardic*) ir vėliau priimtą Sprendimą *LU* ir, remdamasis šiais sprendimais, tvirtino, kad sprendimas dėl prieš tai skirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo ar taikymo nėra „sprendimas“, kaip tai suprantama pagal 4a straipsnį, išskyrus išimtinius atvejus, ir kad tai, jog toks sprendimas buvo priimtas už akių, nėra pagrindas, kuriuo remiantis galima atsisakyti perduoti asmenį, be to, draudžiama atsisakyti perduoti asmenį remiantis šiuo pagrindu.
- 13 Atsakovo vardu buvo pateikti keli argumentai. Be kita ko, atsakovas rėmėsi Sprendimu *Ardic* ir jo 77 punkte padaryta išvada, kad sąvoka „sprendimas“ neapima sprendimo dėl prieš tai skirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo ar taikymo, nebent šiuo sprendimu siekiama pakeisti minėtos bausmės pobūdį ar

dydį arba jis turi tokį poveikį, o jį priėmusi institucija šiuo aspektu turėjo diskreciją. Buvo nurodyta, kad per teismo posėdį, per kurį priežiūros priemonė buvo pakeista laisvės atėmimo bausme, buvo priimta daugiau nei sprendimas dėl prieš tai skirtos bausmės vykdymo ar taikymo, kaip antai sprendimas vykdyti bausmę, kurios vykdymas buvo atidėtas, arba atšaukti laikiną paleidimą iš įkalinimo įstaigos. Atsakovas teigė, kad per tokį teismo posėdį veikiau keičiamas prieš tai skirtos bausmės pobūdis ir (arba) dydis. Jis tvirtino, kad Žiemgalos apylinkės teismo posėdis nebuvo „lygiavertis teismo posėdžiui dėl bausmės, kurios vykdymas buvo atidėtas, vykdymo“. Tai, kad apskaičiuojant atsakovui skirtinos laisvės atėmimo bausmės trukmę buvo naudojama matematinė formulė, nekeičia aplinkybės, kad, jo nuomone, iš tiesų tai buvo teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas sprendimas, kaip tai suprantama pagal pagrindų sprendimo 4a straipsnį. Atsakovas iš esmės tvirtino, kad sprendimu buvo siekiama pakeisti prieš tai skirtą bausmę arba jis turėjo tokį poveikį ir jis buvo priimtas naudojantis tam tikra diskrecija, taigi pateko į 4a straipsnio taikymo sritį.

- 14 Be to, atsakovas pažymėjo, kad Sprendime *LU* buvo taikomi Sprendime *Ardic* įtvirtinti principai, siekiant išplėsti teisingo bylos nagrinėjimo apsaugą, numatytą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 ir 48 straipsniuose ir Europos žmogaus teisių konvencijos (toliau – EŽTK) 6 straipsnyje, taip, kad ji būtų taikoma per atskirus teismo posėdžius už akių nagrinėjant teisės pažeidimus, dėl kurių atšaukiamas bausmės vykdymo atidėjimas. Jis teigė, kad siekiant atsisakyti jį perduoti nereikia išplėsti arba pakeisti savarakiškos Sąjungos teisės sąvokos „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“. Jis tvirtino, kad jam nebuvo skirta laisvės atėmimo bausmė, kurios vykdymas atidėtas. Veikiau jam buvo „paskirta policijos priežiūra ir už jos sąlygų nesilaikymą buvo numatyta bauda“. Per Žiemgalos apylinkės teismo posėdį, kuris vyko už akių, buvo pakeistas bausmės pobūdis – skirta laisvės atėmimo bausmė. Taigi jis tvirtino, kad Sprendime *LU* įtvirtintas pagrindas, kuriuo galima grįsti atsisakymą jį perduoti pagal 4a straipsnį ir 2003 m. įstatymo 45 straipsnį.
- 15 Ministras išanalizavo Teisingumo Teismo sprendimą *LU* ir nurodė, kad toje byloje padarytos išvados neturi reikšmės šios bylos faktinėms aplinkybėms. Jis tvirtino, kad administracinis procesas, per kurį atsakovui buvo skirtos baudos, negali būti prilygintas procesui, per kurį buvo priimtas apkaltinamasis nuosprendis, kaip antai aptartam Sprendime *LU*. Taigi, remiantis sprendimais *Ardic* ir *LU*, buvo teigiama, kad sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“, kaip tai suprantama pagal 4a straipsnį, neapima sprendimo dėl laisvės atėmimo bausmės, kuri galiausiai buvo paskirta baigiant baudžiamąjį procesą, vykdymo arba taikymo, išskyrus vieną išimtį, t. y. kai sprendimas „susij[ęs] su kaltės pripažinimu arba [juo] siekiama pakeisti tos bausmės pobūdį ar dydį arba ji[s] turi tokį poveikį, o j[i] priėmusi institucija šiuo aspektu turėjo diskreciją“ (žr. Sprendimo *LU* 53 punktą). Buvo nurodyta, kad diskrecija nuspręsti, ar atšaukti bausmės vykdymo atidėjimą, negali būti prilyginta diskrecijai dėl „tos bausmės pobūdžio ar dydžio“. Buvo pažymėta, kad nors Latvijos teismas turėjo diskreciją, ši diskrecija buvo ribota ir ją įgyvendinant nebuvo galima savo nuožiūra spręsti dėl bausmės pobūdžio ar dydžio. Buvo atkreiptas dėmesys į tai, kad jeigu Latvijos

teismas pasinaudoja diskrecija atšaukti priežiūrą, jo pasirinkimo galimybės dėl skirtinos sankcijos pobūdžio ir apimties teisiniu požiūriu yra griežtai ribotos, taigi iš esmės nebuvo pagrindo manyti, kad teismas turi diskreciją spręsti dėl bausmės pobūdžio ir dydžio. Taigi ministras teigė, kad 2020 m. rugpjūčio 19 d. teismo posėdis nebuvo „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas“, kaip tai suprantama pagal 4a ir 45 straipsnius; vadinasi, 45 straipsnis nebuvo taikytinas ir nebuvo galima atsisakyti perduoti prašomą asmenį pagal šį straipsnį.

Pastabos

- 16 Teismas yra puikiai susipažinęs su Teisingumo Teismo sprendimais *Ardic* ir *LU*. Šioje teismo nutartyje remiamasi principais, nurodytais Sprendimo *Ardic* 70–72 punktuose ir pakartotais vėliau priimto Sprendimo *LU* 46 bei 47 punktuose, kuriuose Teisingumo Teismas išdėstė šias pastabas:

„46. Pirmiausia reikia priminti, kad, nustatčius naują supaprastintą ir veiksmingą nuteistų ar įtariamų pažeidus baudžiamąjį įstatymą asmenų perdavimo sistemą, Pagrindų sprendimu 2002/584 siekiama palengvinti ir paspartinti teismų bendradarbiavimą, ir taip norima prisidėti prie Europos Sąjungos siekio tapti laisvės, saugumo ir teisingumo erdve remiantis tarp valstybių narių turinčiu egzistuojančiu dideliu tarpusavio pasitikėjimu <...>.

*47. Šiuo tikslu iš šio pagrindų sprendimo, ypač iš jo 1 straipsnio 2 dalies, matyti, kad Europos arešto orderio vykdymas yra principas, o atsisakymas jį vykdyti – išimtis, kurią reikia aiškinti siaurai (2023 m. sausio 31 d. Sprendimo *Puig Gordi ir kt.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 68 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).“*

- 17 Šis teismas linkęs manyti, kad Latvijoje taikoma procedūra panaši į bausmės, kurios vykdymas buvo atidėtas, vykdymo inicijavimą, kuris, kaip aiškiai nurodyta Sprendime *Ardic*, savaime nepatenka į 4a straipsnio taikymo sritį. Policijos priežiūros prievartinis pobūdis gali būti prilygintas sąlygoms, kurios paprastai nustatomos atidedant bausmės vykdymą. Teisingumo Teismo sprendimas *Ardic* siek tiek padeda išspręsti šį klausimą. Šio sprendimo 75 ir 76 punktuose Teisingumo Teismas pažymėjo, kad galutinis teismo nuosprendis dėl atitinkamo asmens nuteisimo, įskaitant tą jo dalį, kurioje skiriama laisvės atėmimo bausmė, „besąlygiškai patenka į EŽTK 6 straipsnio taikymo sritį“, bet, kaip pažymėta 75 punkte, iš Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos matyti, kad ši nuostata netaikoma sprendžiant laisvės atėmimo bausmės įgyvendinimo ar taikymo sąlygų klausimus. Toliau 76 punkte Teisingumo Teismas pažymėjo, kad kitaip yra tik tuo atveju, kai, „priėmus sprendimą pripažinti suinteresuotąjį asmenį kaltu ir skirti jam laisvės atėmimo bausmę, kitu teismo sprendimu pakeičiamas prieš tai skirtos bausmės pobūdis ar dydis“, ir šiame punkte pateikti du pavyzdžiai: vienas – kai įkalinimo bausmė pakeičiama išsiuntimu (šiuo atžvilgiu daroma nuoroda į dėl Ispanijos priimtą sprendimą) ir antras – kai pailginamas

anksčiau skirto įkalinimo terminas (šiomis aplinkybėmis daroma nuoroda į dėl Jungtinės Karalystės priimtą sprendimą). Taigi 77 punkte [Teisingumo Teismas] padarė išvadą, kad pagrindų sprendimo 4a straipsnio 1 dalyje vartojama sąvoka „sprendimas“ „neapima sprendimo dėl prieš tai skirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo ar taikymo“, išskyrus atvejus, kai šiuo sprendimu siekiama pakeisti bausmės pobūdį ar dydį arba jis turi tokį poveikį, o jį priėmusi institucija šiuo aspektu turėjo diskreciją. Taigi kyla klausimas, ar ginčijamas sprendimas turėjo įtakos laisvės atėmimo bausmės, skirtos suinteresuotajam asmeniui galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu, pobūdžiui ar dydžiui. Toliau 79 punkte Teisingumo Teismas pažymėjo, kad toje byloje procesuose, per kuriuos buvo priimti sprendimai atšaukti atidėjimą, nebuvo siekiama iš naujo išnagrinėti bylų iš esmės, bet jie buvo susiję tik su pasekmėmis, kurios siejamos su aplinkybe, kad nuteistasis nesilaikė šių sąlygų. Paskui [Teisingumo Teismas] 81 punkte padarė tokią išvadą:

„<...> sprendimų atšaukti atidėjimą <...> poveikis yra tik toks, kad atitinkamas asmuo tiesiog turi atlikti likusią dalį jam iš pradžių skirtos bausmės. Jei, kaip pagrindinėje byloje, atidėjimas visai atšaukiamas, nuteisimas vėl turi visą poveikį, o likusios bausmės dydis nustatomas grynai aritmetiniu veiksmu, jau atliktos įkalinimo bausmės dienų skaičių paprasčiausiai atimant iš visos bausmės, skirtos galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu.“

- 18 Iš Latvijos valdžios institucijų šioje byloje pateiktos informacijos matyti, kad trejų metų policijos priežiūra prasidėjo tada, kai buvo įvykdyta ketverių metų ir devynių mėnesių laisvės atėmimo bausmė. Vėliau nustatytų sąlygų pažeidimo atveju siekiant nustatyti laisvės atėmimo, kuris gali būti skirtas dėl policijos priežiūros sąlygų pažeidimo, trukmę, taikomas aritmetinis skaičiavimas. Atrodo, kad, kaip nurodė Teisingumo Teismas, nebuvo priimta jokie naujo teismo sprendimo dėl atliktinos bausmės dydžio, nes dėl ilgiausios bausmės trukmės jau buvo nuspręsta 2015 m. priimtame nuosprendyje, o faktinė papildomos laisvės atėmimo bausmės trukmė nustatoma taikant Latvijos teisėje nustatytą perskaičiavimo formulę. Nei bausmės pobūdis, nei dydis nekeičiami, išskyrus tiek, kiek numatyta pirmiau nurodytose Latvijos teisės nuostatose. Nenustatyta jokių papildomų sąlygų ir pradiniame 2015 m. teismo nuosprendyje skirta bausmė nepratęsta jokiais papildomais terminais. Latvijos teisėje numatyta ilgiausia galima policijos priežiūros taikymo trukmė, atsižvelgiant į nusikalstamą veiką ir pradinės laisvės atėmimo bausmės trukmę.
- 19 Vienintelis klausimas, į kurį turėjo atsakyti Žiemgalos apylinkės teismas, buvo tas, ar reikia skirti papildomą bausmę, kurios trukmė buvo numatyta teisės aktuose. Šiuo klausimu teismas iš pradžių manė, kad neturėtų būti atsisakyta perduoti asmenį, atsižvelgiant į tai, kad 2020 m. rugpjūčio 19 d. paskirta bausmė nėra nauja bausmė, nes laisvės atėmimo po padaryto pažeidimo sąlygos ir kriterijai yra aiškūs ir patikrinami ir dėl jų nereikia priimti naujo sprendimo arba pakeisti pradinės bausmės pobūdžio ar dydžio. Vis dėlto šis klausimas kelia tam tikrą abejonių. Ši bausmė skiriasi nuo Sprendime *Ardic* aptartos bausmės. Nors

galimybė skirti papildomą laisvės atėmimo bausmę buvo neatsiejama nuo 2015 m. paskirtos bausmės, Žiemgalos apylinkės teismo priimtoje nutartyje nebuvo reikalaujama tik to, kad atsakovas „atliktų visą anksčiau paskirtą laisvės atėmimo bausmę arba jos dalį“. Atsakovas atliko jam iš pradžių paskirtą laisvės atėmimo bausmę ir, ko gero, Žiemgalos apylinkės teismo jam paskirta bausmė reiškė anksčiau skirtos bausmės pobūdžio ar dydžio pakeitimą, policijos priežiūros bausmę pakeitus (papildoma) laisvės atėmimo bausme. Be to, Žiemgalos apylinkės teismas turėjo diskreciją nuspręsti, ar skirti atsakovui tokią bausmę (bet ne dėl jos trukmės). Susiklosčius šioms aplinkybėms, teismas negali padaryti išvados, kad esant šio apeliacinio skundo aplinkybėms atsakymas į iškeltą klausimą dėl 4a straipsnio aiškinimo ir taikymo yra toks akivaizdus, kad dėl jo nekyla jokių pagrįstų abejonių. Vadinasi, šio teismo pareiga – kreiptis į Teisingumo Teismą pagal Sprendimą *Consorzio Italian Management* (C-561/19, ECLI:EU:C:2021:799), taigi teismas mano, kad tikslinga pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą pagal SESV 267 straipsnį.

Prejudiciniai klausimai [pakartoti nutartyje pirmiau pateikti klausimai]

<...>

DARBINIS VERTINIMAS